

kakor bi bila to želja kmečkega prebivalstva. Mnogotere tozadevne pritožbe so popolnoma opravičene. Kolikor bode v močeh okrajnega zastopa se bode to na bolje obrnilo.

Nato opozori g. načelnik na dosedanje šolske razmere, ki zahtevam, kakoršne stavi večina prebivalstva v okraju, ne odgovarjajo povsem, ker se otroci v šolah ne naučijo dovolj nemškega jezika, kakor sicer to stariši želijo, da bi se njihovim naslednikom pozneje v življenju lažje godilo. Jasno je gospod govornik povdarjal: Mi nočemo in se nam tudi ne spoljubi slovenskega kmeta germanizovati (v Nemca prenarediti); ako pa ta želi in zahteva, da se naj njegovi otroci nauče vsaj toliko nemškega jezika, kolikor ga za poznejše življenje takorekoč neobhodno potrebujejo, tedaj se jim to zahtevanje naj ne odreče, temuč da priložnost, da se njihovim težnjam in željam ugotovi. To pa ni nikako germanizovanje, ampak o takem govorijo le tisti hujskači, katerim ni za kaj družega mar, kakor za ščuvanje enega naroda na družega. Pametni stariši sami dobro spoznajo, česar je njihovim otrokom potreba, zatoraj pa tudi mnogo izmed njih daje svojo deco v nemške šole, akoravno jih to čestokrat mnogo denarja stane, katerega bi si lahko prihranili, ako bi se otroci v domači šoli vsaj toliko nemščine naučili, da bi se vsaj za silo zamogli s sosednimi Memci sporazumeti, s katerimi žive naši kmetje v vedni dotiki, katerim spečajo mnogo svojih pridelkov.

Da ima odbor, posebno pa njegov načelnik k izpeljavi teh načel tudi resno voljo, o tem nam ni treba dvomiti, saj se težko kdo bolj ko g. Ornig ravna po pesnikovih besedah:

„Ne samo, kar velewa mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan.“

Vojska med Rusi in Japonci.

V zadnjih tednih se iz bojišča na daljnem iztoku ni poročalo o nobenih dogodkih, ki bi bili posebnega pomena ali ki bi dali na izid vojske med Rusi in Japonci sklepati. Obmorsko trdnjavo Port Artur Japonci zaporedoma napadajo in vidi se, da se je želijo na vsak način in za vsako ceno polastiti. Ta trdnjava je jako obširna in kakor posamezni vojaški veščaki zatrjujejo, nepremagljiva. V njej je prostora za 200 tisoč mož, a sedanja posadka šteje samo 20 tisoč mož. Vsekakor je Port Artur za Ruse velike važnosti, naj se plete vojska na morju ali na suhem. Port Artur je ob enem bogato založništvo živeža, orožja in streljiva ter zamore Rusom v slučaju, če bi jih sovražnik na suhem premagal, služiti tudi kot izvrstno in varno zavetišče, dokler jim ne prihiti na pomoč nova in večja vojna sila. To važnost Port Arturja so Japonci dobro spoznali, zato si pa tudi na vse kriplice prizadevajo, to važno mesto v svojo oblast dobiti. Večkrat so že to trdnjavo močno bombardirali, pa dosedaj še niso imeli povoljnega vspeha.

Rusi imajo do sedaj, kolikor je javnosti znano, v vzhodni Aziji najmanjše že 142.500 pešcev, 22 tisoč

350 mož konjištva in 17 tisoč mož topništva blizno 660 topovi. Koliko vojakov so že Japonci bojišče postavili, o tem se dosedaj še ničesar ne ve, ker Japonci kolikor možno na to da svet o njihovih bojnih operacijah ne izve tovega ali zanesljivega. Ti rumenokožci so jakovidni in zviti ptički, ki bodo svet najbrž z jahnimi in morebiti tudi pretresljivimi novicami dili, kajti zvižahnost in potuhnjenost je že čenajvečjo moč premagala ali pa vsaj preslepila.

Na suhem so se tu in tam sovražne straže, kakor tudi posamezne čete že spopadle znamenitejših bojov pa dosedaj še nobena pa ne vedo povedati; te male praske pa našim ljem ne bomo opisovali. Ko dojdejo nam tialjiva poročila o večjih bojih, tedaj bomo tistacenjenim čitateljem natančno naznanili.

Neka vedeževalka v Parizu, ki je svojanngleškemu kralju Edvardu prav dobro prerok(zgodilo se je namreč tako, kakor je ona prerokpravi o vojski med Rusi in Japonci sledeče:

Port Artur bodo dobili Japonci v svojedne 29. marca; na suhem bode sredi mesecavelika bitka, v katerej bodo Japonci zmagali; vabode nastala na Ruskem velika revolucija nihin Rusi bodo primorani svoje vojaštvo poklicatijšča domov, kar bode storilo konec vojski na d iztoku.“

No, radovedni smo, ali se bode prerokovapariške babure uresničilo? Da bi bil Port že padel, o tem dosedaj, ko se te črtice tiskazni bilo slišati.

Spodnje-štajerske novice

„Domovini“ v album.

„Celjska žaba“ „Štajercu“ očita,
Da je „znôrel“, pravi duhovita;
„Štajerc“ drog pa spretno zdaj obrne
In „Domovino“ tako-le zavrne:
„Kdor hoče kdaj znoreti,
Prej pamet mora 'meti.
Če ti bi pameti b'la kdaj imela,
Gotovo davno b'la bi že znorela,
Ker se pa pamet tebi nem're vneti
Zato ti nemogoče je, kedaj znoreti!“

„Psychiat

Velikonočno streljanje vsako leto povzroali manj nesreč. Kjer te stare navade že nne morejo opustiti, tam se naj vendar pazi da se k strelbi ne puščajo otroci, ampak da tisto opraviti le pametni, previdni in trezni Posebno velja to svarilo gospodarjem, ker tigo govorni za vsako nesrečo, katera se utegne p hovi hiši pripetiti. Stariši, pazite na otroke!

Otroka umorila je, kakor se sumi, Antonidovič, kočarska hči iz Jablove na ptujskem Sredi meseca februarja je porodila ter novorov gozdu zakopala. Te dni se jo prijeli ter c okrajnemu sodišču v Ptuj izročili.

Nož med šolarji. Na Hajdinju sta se te dni dva šolarja skavsala; naenkrat pa eden teh štrkolinov odpre nož ter ž njim svojega nasprotnika tako hudo rani, da bode nesrečnež le težko okreval. Premalo brezovega olja pa preveč slabih izgledov zori take suroveže.

Iz Pilštanja se nam piše, da tamošnji organist ne opravlja svoje službe tako, kakor bi to sicer moralo biti, ker ne pride o pravem času na kor, da bi k pesmi pred pridigo orgljal. Farmani, pritožite se o tem nedostatku na merodajnem mestu, mi se v poročilu zadevo ne bomo vtikali.

Odlikovanje. Presvitli cesar je podelil županu mesta Slov. Bistrica, gospodu Albert Stieger-ju, vitežki križ Franc-Jozefovega reda. Častitamo vrlemu možu.

Dober zaslužek se nudi prebivalcem ormoške, križovske in radenske okolice. Velik del prebivalstva Rogatca, Gleichenberga in Johannisbruna, si lepega denarja zasluži z barantijo s kiselo vodo iz dotičnih slatin (rudninskih studentov); ljudje se štejejo srečne, da so se te kupčije lotili, ki jim donese vsako leto lepega in gotovega dobička brez velikega truda. Čudno je, da se naši kmetje niso že zdavnej poprijeli te kupčije, ko imajo vendar večkrat k temu dovolj časa. Konji jim včasih po več tednov v hlevu stojijo, brez da bi jim kaj zaslužili in vendar so naši kmetje šestokrat denarja prav potrebni. Ne pomislijo pa ne vejo, da je kupčija s slatino prav hvaležna. Bi bi naj s vozmi v sosedne Radence ter si tamkaj naložili kisele vode, katero bi povsodi, kamorkoli bi pripeljali, kaj lahko prodali, ker je povsod na prav dobrem glasu. V večji množini daje tvrdka Höhn & Co. to slatino po znižani ceni. Rojaki, poprimite se tega posla, grevalo Vas ne bo, ker zaslužek je lep in gotov! To Vam svetuje Vaš vse dobro želeč rojak.

Novo uradno poslopje se baje ima zgraditi v Lariboru in sicer za sledeče ces. kr. urade: okrajno davkarstvo, glavno davkarijo, okrajno finančno ravateljstvo in okrajno žandarmerijsko poveljništvo. Travi se, da bode se stavilo to novo poslopje v bližini ces. kr. okrožne sodnije.

Častno občanstvo. Občina Cirknica ob Muri je Larihorskega župana, g. dr. Joh. Schmidler-ja imenovala zaradi njegovih zaslug kot načelnika okrajnega odbora svojim častnim občanom.

Odvrnjena nesreča. Pri železničnem prehodu v Larihorjih se je nedavno pripetila skoraj velika nesreča. Nek šolar je iz razposajenosti stopil na železno tirnico, ki zapira šrange. V tem pa se je začela žica premikati in ko bi ne priskočili bližnji ljudje na pomoč, potegnili bi bilo dečku obe nogi v žično cev, ki ga grozno ranilo ali morebiti celo usmrtilo.

„Lukamatija“ je s proge potisnil neko staro železnico na železničnem prehodu blizu Rimskih toplic, se je čez progo podala akoravno so bile šrange prite. Vkljub temu, da se je reva na glavi precej hudo poškodovala, vendar sme o veliki sreči govoriti s takim telebanom, kakor je „lukamatija“ ni dobro trkati.

Iz Ptuja. Nj. Veličanstvo presvitli cesar je potrdil izvolitev gosp. Jožefa Orniga kot župana mesta Ptuj. — Nj. Veličanstvo presvitli cesar je podelil g. dr. Franc Glas-u, ces. kr. okrajnemu sodniku zaradi njegovega izredno vspešnega uradovanja zaslužni križec Franc Jožefovega reda. — Deželni odbor štajerski je provizoričnega gimnazijskega učitelja v Ptuj, g. Gustav Kaltenegger-ja definitivno v službi potrdil in mu podelil naslov „profesor“.

K ptujskim okrajnim volitvam. Listi spodnještajerskih prvaških hujskačev zaleteli so se v zadevi volitev v okrajni zastop ptujski med drugimi tudi na mil. g. prošta ptujskega ter mu v greh šteli, ker se ni udeležil volilnih manevrov, kakor so si želeli ti matadorje. No, odkar je ustanovljen okrajni zastop ptujski in od tega časa je že preteklo okoli 40 let, se še nobeden ptujski prošt ni vtikal v zadeve okrajnih volitev in se teh še tudi noben ni udeležil. In čemu pa bi si tudi iskal sovraštva pri večini svojih faranov, ki so vendar tudi katoličani? Gospod prošt opravlja svoje dolžnosti na tak način, kakor se spodobi miroljubnemu katoliškemu duhovniku in kakoršnega duhovnika „Štajero“ drugim v izgled postavlja. Ko bi se vsi duhovniki držali takih načel, kakor mil. g. ptujski prošt, tedaj bi kmalu ponehal prepir med narodoma, ki živita na zelenem Štajerju, in tedaj bi pa tudi vsak duhovnik bil od svojih vernikov tako spoštovan, kakor je mil. g. prošt od svojih faranov.

Materina ljubezen in srčnost. Dne 21. marca pogorela je hiša J. Weissbacherja v Spodnjih Šturmovcih, ko gospodarja ni bilo doma. Gospodinja je s tveganjem svojega življenja rešila izpod gorečega tramovja svojo mahjno hčerko. Mati in hči sta se tako hudo opekli, da ležite sedaj obe v ptujski bolnišnici.

Dopisi.

Iz Brezna. Pač noben župnik najbrž ne menja svojih organistov tako pogostoma, kakor naš dospod Martinek. V dobi osmih let smo imeli pri nas najmanjše že dvanajst različnih organistov! Ako pride v to službo kak stareji mož, tedaj to kuharici „Juli“ ni prav, mlad pa spet gospodu župniku ni po volji; v obeh slučajih mora uboga para svoja kopita pobrati ter se podati s trebuhom za kruhom. Lep križ, kaj ne? Pomenljivo se nam zdi pa še to le: Ako kuharica „Jula“ gospodu župniku uide in se v domač kraj poda, se fajmošter urno za njo odpelje ter jo nekje tam doli na spodnjih krajih poišče, in sicer v viničariji nekega ptujskega Nemca. Prigovarja ji tamkaj tako dolgo, dokler je ne spravi v svojo faro. Za organistom se gospod župnik pa še za nobenim ni odpeljal, da bi ga nazaj spravil in vendar bi mi farmani takega bolj potrebovali, kakor pa kuharico. Sploh pa se ne spodobi za katoliškega duhovnika, da bi se za žensko kam vozil, ako mu ta noče več služiti, saj še malokateri priprosti kmet stori kaj takega, marveč pusti ubeglega služabnika s žandarji